

[Prieme.]

ske —, skønt Avancen efter de hidtidige Bestemmelser ikke maatte stige, da Priserne steg.

Lad mig tage et Eksempel, maaske stillet lidt skarpt op. En Vare, der med Omkostninger før Krigens Udbrud kostede f. Eks. 100 Kr., gav en Nettoavance paa, lad os sige 6 Kr.; Købmanden fik 106 Kr. for den, altsaa en Fortjeneste paa 6 pCt. Saa stiger Prisen med Omkostninger o. s. v. til 200 Kr., men Købmandens Nettoavance maatte stadig kun være 6 Kr., det vil sige, at nu er den 3 pCt. Den sædvanlige Nettoavance er altsaa nu ved denne Lovs Gennemførelse 6 Kr. eller 3 pCt. Naar nu Prisen og Omkostningerne gaar ned, skal vi sige til 150 Kr., saa maa han hverken procentvis eller absolut tjene mere end nu, det vil sige 3 pCt. er Maksimum, og det er 4½ Kr. Altsaa, den Avance paa de 100 Kr., der før Krigens var 6 Kr. eller 6 pCt. og nu er 6 Kr. eller 3 pCt., bliver, naar Prisen for Varen senere bliver 150 Kr., sat ned til 3 pCt. af de 150 Kr. eller til 4½ Kr. Det er en Urimelighed. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Handelsminister vil være enig med mig heri, og at derfor Bemærkningerne til § 8 maa ændres eller forstaas, som de efter min Opfattelse er affattet i Paragraffen og ikke efter Affattelsen i Bemærkningerne.

I Lovforslagets § 11 er der en Bestemmelse om, at en anmeldt Prisforhøjelse kan ikke træde i Kraft uden Priskontrolraadets Samtykke. Priskontrolraadets Afgørelse af en anmeldt Prisforhøjelses Rimelighed skal saa vidt muligt afgives inden 8 Dage efter Anmeldelsens Modtagelse. Jeg vilde nu finde, det vilde være rimeligt, at man, selvfølgelig under Ansvar for Loven, naar man anmeldte Prisforhøjelser, da havde Ret til at lade dem træde i Kraft med det samme. Jeg tror i det store og hele at turde sige, at de erhvervsdrivende er bedre i Stand til at afgøre, hvorvidt en saadan Prisforhøjelse er berettiget, end de Folk, som hidtil har beskæftiget sig med det, men jeg nærer ikke store Illusioner om, at Handelsministeren vil gaa med hertil. Paa den anden Side synes jeg, at Bestemmelsen i § 11 om, at man „saa vidt muligt“ skal svare inden 8 Dage, bør ændres. Enhver, der har beskæftiget sig med disse Spørgsmaal, ved jo, at der hidtil ofte er gaaet meget mere end 8 Dage, maaske 3 Uger og mere, inden man har faaet Svar, og hvis Bestemmelsen i § 11 ikke formuleres om, vil man jo med Loven i Haand fra Priskontrolraadets Side kunne sige: Ja, der staar ganske vist i Loven, at vi saa vidt

muligt skal svare inden 8 Dage, men Muligheden derfor er desværre af forskellige Grunde ikke til Stede; De skal høre fra os, saa snart det er muligt — og der kan altsaa gaa baade 3 og 4 Uger og for den Sags Skyld ogsaa længere Tid. Jeg vil derfor henstille til Ministeren, at „saa vidt muligt“ i hvert Fald udgaar, saaledes at man, hvis man ikke kan anerkende mit principielle Krav om, at en Prisforhøjelse maa træde i Kraft, naar den anmeldes, da i hvert Fald kan tiltræde, at den maa træde i Kraft 8 Dage efter Anmeldelsen, hvis man ikke fra Priskontrolraadets Side i Mellemtiden har faaet Spørgsmaalet afgjort.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var inde paa Administrationen af Loven, og jeg vil gerne sige, at man maa kræve en rimeligere og mere forstaaende Administration end hidtil. Jeg har faaet forelagt et Eksempel paa, hvorledes Priskontrolten ved Forhandlinger med danske Fabrikker, alene med Fabrikkerne, altsaa uden om Handelen, har nedsat Handelens Bruttoavanceprocent, skønt den i Forvejen var for lille. Man vilde oven i Købet bagefter slet ikke drøfte det med Handelen, som fik den Besked, at Sagen var afgjort. Ja, man vilde end ikke tillade, at Handelen fik Foretræde for Priskontrolraadet selv for at forelægge dette den meningsløse Afgørelse. Noget saadant er efter min Mening ikke ret og rimeligt, og jeg synes, det vilde være paa sin Plads, at den højtærede Handelsminister giver Lederen af Priskontrolraadet Meddelelse om, at noget saadant ikke maa forekomme. Jeg haaber i øvrigt, at den Reorganisation, der skal finde Sted i Priskontrolinstitutionen, vil hjælpe paa den Slags Ting.

I Lovforslagets § 15 foreslaas der oprettet et Klagenævn, og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte jo sin Tilfredshed hermed. Jeg kan desværre ikke dele denne Tilfredshed. Jeg tror, man i et demokratisk Samfund handler ilde ved at tage de Afgørelser, som efter min Opfattelse naturligt henhører under Domstolene, bort fra disse. Det forekommer ogsaa mig, at der heri ligger en Mistillid til, at Domstolene er i Stand til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal. Jeg kan i øvrigt ikke forstaa, at den højtærede Minister, som jo saa sandelig har nok at tage Vare paa i Forvejen, ogsaa vil have med dette at gøre. Der vil komme mange Detailler og mange Spørgsmaal frem, som det uden Tvivl vil være vanskeligt at sætte sig ind i, og som det i hvert Tilfælde vil tage megen Tid at komme til Bunds i, men det primære for mig er nu